

isolartists

Big artists in small islands

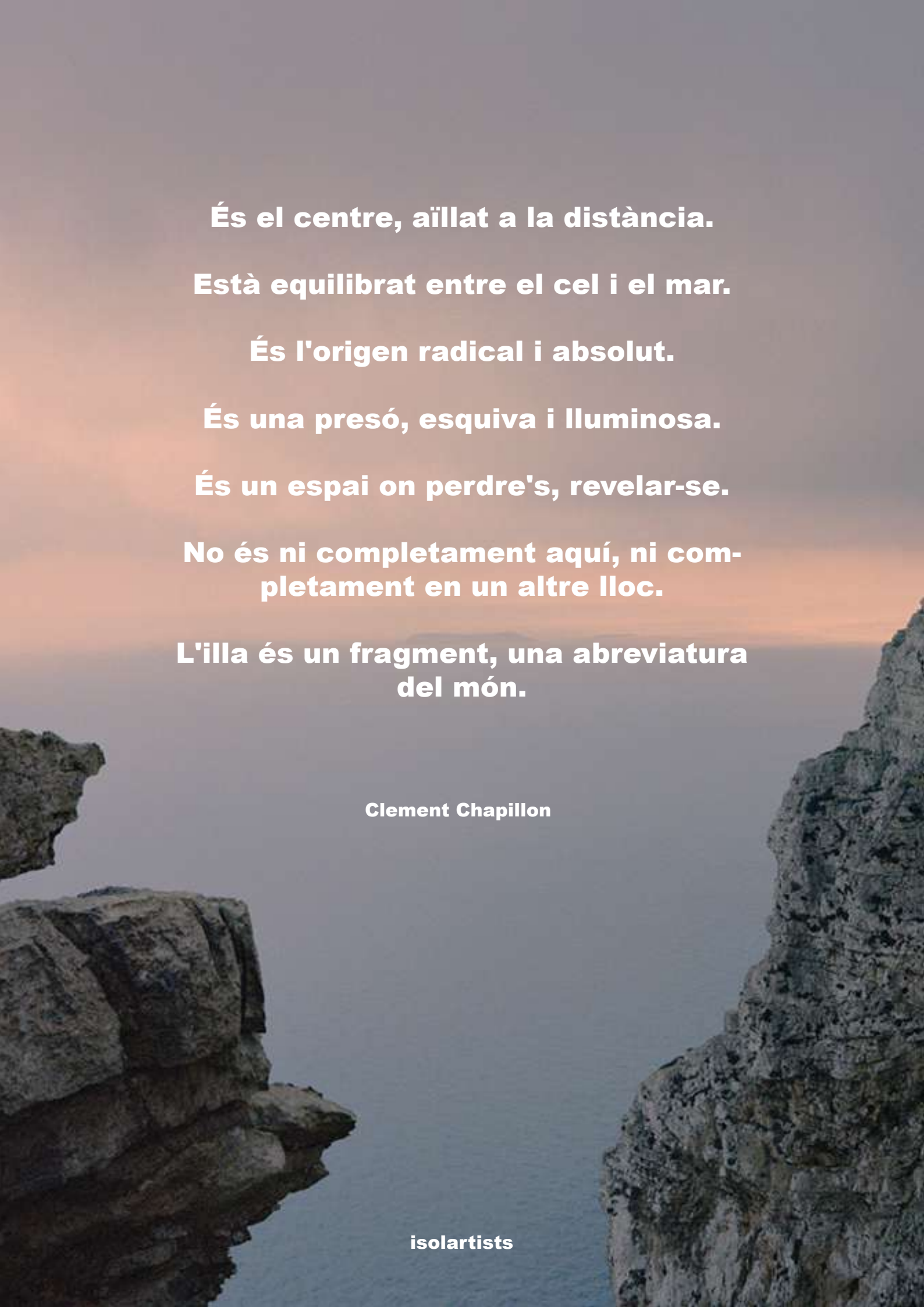
www.isolartists.com

Una sèrie documental de
Joan Bover Raurell

FAR

isolartists

**És el centre, aïllat a la distància.
Està equilibrat entre el cel i el mar.
És l'origen radical i absolut.
És una presó, esquiva i lluminosa.
És un espai on perdre's, revelar-se.
No és ni completament aquí, ni completament en un altre lloc.
L'illa és un fragment, una abreviatura del món.**

Clement Chapillon

A photograph of a volcano, likely Mount Merapi, with a large plume of white smoke rising from its peak. The sky is blue, and the volcano's slopes are dark and rocky. The word "sinopsi" is overlaid in white text in the center of the image.

sinopsi

A photograph of two people standing in shallow water at sunset. The sun is low on the horizon, creating a bright, golden glow and reflecting off the water's surface. The two figures are silhouetted against the bright light. The figure on the right has their arms raised, while the figure on the left has their arms crossed. The water is dark blue with shimmering highlights from the sun.

**Minisèrie documental de sis capítols
sobre grans artistes que viuen en illes
petites de la mediterrània.**

**Cada capítol aprofundirà en un artista
que, per la qualitat i la singularitat de
la seva obra, és únic.**

La **docusèrie** retratarà l'artista i també l'illa on habita. D'aquesta manera donarem rellevància tant a personatges com a paratges naturals poc coneguts, que mereixen ser mostrats. La **connexió artística** present entre les diverses illes seleccionades, separades físicament entre elles, i a la vegada connectades per un mateix llenguatge universal, és el nexxe d'unió dels diferents episodis.

Artistes solitaris que tenen el seu punt de referència en **indrets remots**, creant així un doble aïllament, el psicològic i el físic. Creadors marcats per l'entorn, aprofiten el que la natura els dona per projectar les seves idees i concretar-les en art. Aquest entorn els converteix en artistes lliures i purs, que busquen **l'essència i el sentit de la vida**.

En els diferents capítols veurem el dia a dia dels artistes, com treballen, com viuen, com es relacionen amb els altres habitants i sobretot, amb l'entorn. La relació entre artista i illa serà present al llarg dels programes, descobrint els motius que mouen a una persona a aïllar-se i si aquest fet condiciona el seu **procés creatiu**.

TÍTOL: **ISOLARTISTS**

FORMAT: **4K**

DURADA: **6 Capítols de 50 min. cadascun**

DIRIGIT A: **Televisió o plataformes digitals**

IDIOMES: **Català, Italià, Croata, Grec i Maltès**

isolartists

critèris de realització

L'estil de la docusèrie serà **observacional**, és a dir, gravarem als protagonistes i tot el que els envolta, sense modificar l'harmonia del moment. Amb un estil cinematogràfic elegant, amb plànols tancats, la intenció és captar la puresa del que anem a cercar, la relació entre artista i natura. El ritme serà pausat, sense por a allargar el temps, esperant que les accions ocorrin quan hagin de passar.

Paral·lelament, afegirem un **estil visual més televisiu**. Càmera en mà i un ritme molt més dinàmic, emprarem aquesta realització per trencar amb la narració i aconseguir reaccions autèntiques i moments de vida realistes, a la vegada que donem frescor a la peça.

A cada capítol hi haurà una veu en off femenina en primera persona de l'illa protagonista, és a dir, les illes parlaran als espectadors. Aquesta veu ens donarà un visió poètica i simbòlica del què significa viure en un espai finit. Sempre es gravarà amb l'idioma autòcton del país al qual pertany l'illa. Tot i així, també es gravarà en català amb la tècnica del *voice over*.

Amb la singularitat de cada estil de realització (**observacional i televisiu**) l'espectador entendre els dos moments narratius de rodatge. La idea es combinar-los amb un muntatge innovador i que no deixi indiferent.

referents

ABSTRACT: The Art of Design (Netflix, 2017)

Una sèrie documental que mostra una mirada profunda del disseny contemporani amb alguns dels dissenyadors més prestigiosos del món.

Abstract

THE ART OF DESIGN

FUE LA MANO DE DIOS (Paolo Sorrentino, 2021)

Pel·lícula autobiogràfica del mateix director on realitza un exercici sublim de nostàlgia amb un estil cinematogràfic intimista. A la vegada, retrata l'esperit màgic i autèntic de l'essència Mediterrània.

preguió pilot

ISOLARTISTS

“Big artists in small islands”

CAPÍTOL 1

Strómboli, Terra di Dio

SEQÜÈNCIA 1. ILLA STRÓMBOLI - EXT - DIA

Imatges aèries i terrestres de Stromboli.

VEU EN OFF FEMENINA

(Primera persona de l'illa de Stromboli, Laura Gost)

«Ningú no és una illa», va escriure John Donne. Quan ho escrivia, però, el poeta no pensava en mi. El director Roberto Rossellini sí que hi va pensar, i no hi ha res com donar títol a una pel·lícula per garantir-te la immortalitat. Stromboli, m'anomenen, i afegeixen, «ah, sí, Stromboli, com la pel·lícula».

SEQÜÈNCIA 1.1. ILLA STRÓMBOLI - EXT - DIA

L'equip del programa arriba amb ferry a l'illa de Stromboli. Es veuen imatges de les platges negres, les petites cases blanques, la vall de lava i el volcà imperiós, mentre continua la veu en off.

Stromboli, em diuen, i sóc una illa de cine. Sóc una musa, també: he inspirat artistes i els he arrossegat al meu costat amb la força volcànica de l'Idda, permanentment actiu dins les meves entranyes, amenaçador i familiar alhora, amb l'explosivitat continguda. A banda de musa, però, sóc una creadora fèrtil, prolífica; mare d'uns cultius esplendorosos i dels vins que ens fan la vida més embriagadora.

De manera paral·lela es veuen imatges de Salvatore Russo, escultor de roques volcàniques de Stromboli. És una presentació descontextualitzada, on el veim treballant al seu estudi, picant roca. En Salvatore assenyala a un mapa on és Stromboli.

Em dic Stromboli, crec que ja ho he comentat. Però, com que avui també sóc protagonista, ho repeteixo.

El ferry es va apropant més fins arribar al port. L'equip baixa del ferry.

SEQÜÈNCIA 2. CARRERS STRÓMBOLI - EXT - DIA

L'equip camina pels carrers de Stromboli preguntant a la gent si coneix a Salvatore Russo. Es creen diàlegs i converses espontànies amb els veïns de l'illa, i començem a dibuixar la figura de Salvatore amb els comentaris que es fan a càmera.

JOAN BOVER (Redactor)
Conoscevi a Salvatore Russo? Dove possiamo trovarlo?
"Coneixes a Salvatore Russo? On el podem tro-
bar?"

VALENTINA
Hi tant, el Salvatore és molt conegut per
aquí.

VITTORIO FATAI
Perdona noi, no te sent molt bé.

NICCOLA FIORE
El famós home de pedra!

MARIA FIORE
Salvatore és molt amic meu!

LAURA CONTE
Clar, acompanyeu-me, està aquí al costat!

...

SEQÜÈNCIA 3. CASA SALVATORE - INT - DIA

L'equip arriba a la casa/estudi de Salvatore. La porta és oberta, però no hi ha ningú a casa. El silenci s'escampa per totes les habitacions. Observem l'obra de Salvatore, les seves escultures, els rostres i cossos dels personatges que ha creat.

SEQÜÈNCIA 4. CASA SALVATORE - INT - DIA

Salvatore entra per la porta de casa seva.

SALVATORE
Ja sou aquí, benvinguts!

EQUIP
Hola Salvatore, moltes gràcies.

SALVATORE
Perdonau que no us hagi pogut rebre, era nadant al mar, ho acostumo a fer cada matí. Me depura per dins i per fora...

EQUIP
El que no volem fer és trencar la teva rutina, nosaltres hem vingut a gravar-te durant un dia sense interferir en el que fas, volem gravar-te de manera observacional.

SALVATORE
D'acord, ja veureu com el meu dia a dia és molt tranquil.

SEQÜÈNCIA 5. ESTUDI SALVATORE - EXT - DIA

Salvatore convida a l'equip al seu estudi.

SALVATORE

Si passeu cap aquí veureu el meu "estudi", és molt senzill. Realment és el pati de casa meva, aquí tinc tot l'espai que necessito.

Es veu un pati exterior als peus del volcà, on hi té bona part de les seves eines i la seva obra.

SALVATORE

Aquí estic molt tranquil, em relaxa i m'inspira molt. Com podeu veure aquí tenc les roques, són fragments de pedra que es desprenen del volcà. Sovint vaig a la platja a recollir uns quants trossos que m'agradin, i després els hi vaig donant forma aquí.

Observam les diferents escultures de Salvatore, destaquen per representar expressions humanes. Algunes estan acabades i altres a mig fer.

SALVATORE

He tengut la sort d'agradar a molta gent, hi m'han deixat exhibir-les a moltes galeries arreu del món.

SEQÜÈNCIA 6. CASA NINO UTANO - INT - DIA

Salvatore explica a l'equip que ha quedat per dinar amb Nino Utano, músic sicilià que resideix a l'illa des de fa més de 20 anys. L'equip l'acompanya a casa d'en Nino.

SALVATORE

Hola Nino, com estàs?

NINO

Hola, veig que vens acompanyat!
(Sorprès i sarcàstic)

Va, va, benvinguts a casa meva, que ara també és casa vostra!

En Nino fa moltes bromes sobre la càmera i sobre la figura de Salvatore. Seuen a taula.

NINO

Avui pensava en quan vas venir aquí i ens vàrem conèixer, recordes quan fa?

SALVATORE

Uf, fa molt, més de trenta anys. Jo vaig néixer a Lipari, encara que molts no ho saben...

NINO

Dius Lipari com si fos Milán! Està aquí al costat...

SALVATORE

Sí, totes formen part de les illes Eòlies. Però Stromboli és especial, si no no m'hi hagués quedat tants d'anys.

NINO

En què estàs treballant ara?

SALVATORE

No t'ho creuràs, un americà m'ha encarregat una sèrie de bustos amb expressions dels pescadors de Stromboli.

NINO

Què dius! Sempre estàs amb coses noves.

Al final de l'àgape, en Nino toca la guitarra i canta una versió.

Nino Utano interpreta Fiume Grande de Franco Simone, una clàssica cançó italiana.

SEQÜÈNCIA 7. BAR INGRID - EXT - DIA

Salvatore i Nino Utano caminen pels carrers de Stromboli fins arribar al bar Ingrid, un curiós i discret bar de l'illa. L'Ingrid els reb amb un somriure.

INGRID

Bon dia, ara sou famosos?

NINO

Sí, ara som súper artistes i ens fan pel·lícules.

En Salvatore somriu i mira a l'Ingrid, es creuen mirades i s'intueix que tenen una relació especial. L'Ingrid els fa seure a una de les taules.

SALVATORE

Has pensat mai per què fas música?

NINO

No ho sé... Simplement ho he fet des de que era petit. Ja saps que mun pare cantava tot el dia... (Cantant) Sara perche ti amo! (Riu) Supòs que em ve d'ell.

SALVATORE

Nosaltres dos tenim el mateix problema, que no podem parar de crear. Tu amb la teva música, jo amb... el que faig (Riu). Si ho deixam de fer se'ns acaba tot, és el motor que ens impulsa a seguir endavant, no?

NINO

Tota la raó. Però tu t'hi dediques molt més, mai he conegut a ningú a qui li apassioni tant el que fa, tu et pots passar dies treballant sense parlar amb ningú.

SALVATORE

Ja saps que quan em proposo alguna cosa, no puc deixar-la estar fins que l'he acabada.

NINO

Salvatore, il vecchio cocciuto!

"Salvatore, el vell caparrut"

Apareix l'Antonella Ficco, professora de física de l'Universitat de Florència.

SALVATORE

(A càmera)

A ella l'heu de gravar! És n'Antonella Ficco, de les persones més interessants de Stromboli.

ANTONELLA

El nivell tampoc és molt alt Salvatore... (Riu).

NINO

Presenta't a càmera, Antonella.

ANTONELLA (Mirant a càmera)

No sé què dir, bé, jo som n'Antonella Ficco, sóc física de la universitat de Florència, i pas sis mesos de l'any a l'observatori instal·lat a l'illa, vigilant els moviments sísmics del volcà.

NICO

És a dir, que si passa quelcom amb el volcà, ella ens pot avisar!

SEQÜÈNCIA 8. ILLA STROMBOLI - INT/EXT - DIA

Seqüència de muntatge

De cop es sent una música de fons, apareix una processó dedicada a San Vincenzo. Els dos amics s'aixequen per veure passar la processó.

Veu en off femenina

(En primera persona de l'illa de Strómboli)
No hi ha res més humà que la passió, aquest sentiment vehement, capaç de dominar la voluntat i pertorbar la raó. L'odi, l'esperança, la por o l'amor, representen la força del deliri de forma més elevada. Jo no puc sentir, però sí que puc veure el rostre del foc.

Passem a una transició visual, on es mostren imatges en paral·lel de la processó, l'erupció del volcà, l'excursió de la científica fins al seu observatori, l'Ingrid al seu bar, el mar i el Salvatore picant pedra.

SEQÜÈNCIA 9. ESTUDI SALVATORE - EXT - DIA

Salvatore esculpeix una de les seves escultures al taller.

SALVATORE

El que diré potser pareix estúpid, però per jo cada tros de pedra, cada fragment de roca, té una història i una emoció diferent. No n'hi ha dues de iguals. Quan toc les cares, i les vaig creant poc a poc, em sembla que les estic acariciant. Ho he de fer de manera suau, em dona la sensació que si faig un moviment excessiu, puc fer-les malbé, es trencaria l'harmonia que s'ha creat entre nosaltres.

SEQÜÈNCIA 10. ILLA STROMBOLICCIO - EXT - HORABAIXA

Salvatore es dirigeix al port i agafa una barqueta. El seu destí és l'illa de Stromboliccio, un petit illot just davant de l'illa de Stromboli. Observam el seu viatge amb barca fins que arriba allà.

Al arribar es troba amb la família Monachello, una família de pescadors amb una llarga tradició.

FEDE MONACHELLO

Salvatore, què fas per aquí, has deixat els teus amics sols? (Referint-se a les escultures)

SALVATORE

S'han cansat de jo... ja veus! Vosaltres què tal?

ALESSA MONACHELLO

Portem tot el dia per aquí... Havíem vingut a pescar, però un petit vaixell que venia de Sicília s'ha quedat embarrancat a les roques de la part del Venedetto (Assenyala la part sud de l'illot), i hem hagut d'ajudar-los.

SALVATORE

Vaja, i estan bé?

FEDE MONACHELLO

Sí, per sort sí! La gent no coneix la força del mar de Stromboli!

Salvatore es despedeix de la família i neda tranquil·lament al mar mentre el sol es pon.

SEQÜÈNCIA 11. ILLA STROMBOLICCIO - EXT - NIT

Salvatore torna a Strómboli amb la barca. Ja és de vespre, des d'allà s'observa el volcà i com la lava, amb el seu vermell intens, il·lumina tota l'illa. En Salvatore de manera reflexiva observa el prodigi natural, mentre la seva cara és il·luminada per l'erupció.

SEQÜÈNCIA 12. CASA SALVATORE - INT - NIT

Salvatore és a taula amb els seus amics, en Nino, Matteo i Gianmarco. Els quatre menjen, beuen i riuen.

MATTEO

Aquest vi és una delícia.

NINO

Ja saps que a mi m'agraden les coses de qualitat, Matteo.

En Salvatore s'ho mira tot amb un somriure. Els quatre callen un moment.

GIANMARCO

Senyors, m'estic fent gran... Darrerament estic molt cansat.

NINO

Diga-m'ho a mi... Cada dia em costa més despertar-me. L'únic que es manté viu i amb força és el Salvatore.

SALVATORE

No et pensis, ja no tenc vint anys. Cada dia em costa més arreplegar les roques de la platja. M'hauríeu de venir ajudar tots... per la meva salut.

MATTEO

Doncs deixa-ho! Si realment tampoc hi guanyes molt, no? Et dona per viure?

SALVATORE

Què vols dir?

MATTEO

Tampoc t'estàs fent milionari, no?

NINO

Tu ets burro o què?

SALVATORE

Nino, no passa res, si té raó... No em dona diners fer escultures, però guanyo una cosa molt més important, vida. Em fa aixecar-me cada matí il·lusionat, això, no té preu.

MATTEO

No volia menysprear el que fas Salvatore, de fet m'agrada molt...

SALVATORE

Ho sé, ho sé, no passa res Matteo, voleu més vi?

El temps passa, els amics segueixen bevent i rient animadament.

NINO

Què tal la teva filla, Salvatore?

SALVATORE

Bé, segueix a Nàpols, vivint amb el napolità... Fent la seva vida, cosa que em fa molt content.

GIANMARCO

Això és el pitjor, quan se'n van a viure amb la seva parella, és el moment on les acabem de perdre del tot.

SALVATORE

Sí... I pensar què fa res vivíem aquí junts. A vegades pens si no hauria d'anar a viure a prop d'ella. Sense molestar-la, però així ens veuríem molt més.

MATTEO

Tu no te'n podràs anar mai de Stromboli! Ni tu,
ni ningú de nosaltres...

SALVATORE

I quan vaig venir aquí no pensava quedar-me molt
de temps... Només era per un mes, després va ser
un any, i mira, ara ja en fa trenta.

GIANMARCO

Tendries més exposició si anessis a fora, no?

Salvatore calla uns segons mentre beu vi.

SALVATORE

No podria fer el que faig sense Stromboli. Ella
m'ho dona tot, em dona la seva roca, el seu mate-
rial, la seva inspiració... No podria ser artista
sense aquesta illa, amb una roca d'un altre in-
dret, no sabia per on començar. Som artista per
i per a Stromboli, jo només li torno el que ella
em dona.

SEQÜÈNCIA 13. CARRERS STROMBOLI/ IMATGES ILLA - EXT - NIT

La càmera s'allunya de la casa de Salvatore. Veim els carrers foscos de
Stromboli mentre algun veïnat torna a casa.

Veu en off femenina

(En primera persona de l'illa de Stromboli)

«Ningú no és una illa», va escriure John Donne, i
continuava: «cada ésser humà és un bocí del con-
tinent, una part d'aquest tot, si el mar se n'en-
dú un tros, Europa sencera s'empetiteix; res no
hi fa si és un rocam o és la casa on vius, o la
d'un dels teus amics. Quan mor algú em faig més
petit». Jo, Stromboli, sóc una illa plena d'em-
premes, irreversibles com la mort, dels qui han
vingut i han marxat.

Ja poden ser artistes o gent humil, famílies o ànimes solitàries, joves i vells: les passes dels qui m'han trepitjat sense ferir-me ressonen íntimament quan fa temps que els camins s'han interromput. I ser eterna ja deu voler dir això: sobreviure als morts tot recordant que, durant un lapse de temps geològicament minúscul, em feren sentir menys aïllada. Em dic Stromboli i sóc petita. Però, gràcies a tots ells, no m'hi sento gens.

El volcà entra en erupció i veiem una imatge final des del vaixell allunyant-se de l'illa.

FI

A photograph of a man standing in a quarry. The man is shirtless and wearing shorts, standing on a gravelly surface. In the background, there are large concrete structures and a rocky cliff face. The word "personatges" is overlaid in large white text across the middle of the image.

personatges

Capítol 1.
Stromboli, Terra di Dio.

Salvatore Russo

Salvatore Russo va néixer el 1964 a Lipari, a les Illes Eòlies (Itàlia), però sempre ha viscut a Stromboli. Ja de molt jove va mostrar interès pel treball manual i en fer 20 anys va començar de mestre paleta. L'interès per l'art sorgeix primer gràcies a la fotografia, a través de la qual retrata la naturalesa de la seva Stromboli. A l'hivern de 2009, passejant per les platges desolades, s'adona que les que veu esteses a la platja ja no són simples pedres portades des de la mar, sinó rostres reals, rostres que li han donat la seva mar i el seu volcà. Així que els recull i se'ls emporta a casa, on dona vida a les escultures. Cada pedra té per a Salvatore, una història i una emoció diferents, quan toca les seves cares, sembla voler acariciar-les, com si poguessin danyar-se amb un toc més fort. Avui en dia continua fent noves cares i històries diferents, sempre gràcies a la força del volcà.

Stromboli (Itàlia)

Alts penya-segats interromputs per petites platges de sorra negra, alternen amb cales i coves, el Mediterrani, cases blanques, arbres, oliveres, palmeres, descansen sobre un agrest i fascinant terreny volcànic, aïllat en una mar blava molt intensa. Es tracta de la perla negra que sempre ha atret als amants de la naturalesa i la relaxació, amb una àrea de només 12.6 km². És sens dubte una illa amb un encant especial i misteriós, gràcies al seu famós **volcà de 926 metres d'alçada** que domina i és perpètuament actiu, per la qual cosa l'illa pot ser habitada perquè el material eruptiu és enderrocat en la *Sciara del fuoco* al nord-est de l'illa. La pel·lícula *Stromboli, Terra di Dio* (1950), que posa en relleu les dificultats de viure en una terra tan dura, continua sent un dels més fascinants i impressionants films de **Roberto Rossellini**.

Idda és com anomenen al majestuós volcà, que crea una vall de lava de grans dimensions. Així i tot, als sicilians sembla no importar-los i continuen construint noves zones residencials a les falces del volcà, com si res pogués succeir. També és veritat que aquesta actitud despreocupada és recompensada pel fet que aquí la terra és rica en minerals i microelements, la qual cosa els permet conrear fruites i verdures plenes de vitamines i sabor, i produir un vi excel·lent.

Capítol 2.
Formentera, essència
mediterrània.

Marià Castelló

Marià Castelló va estudiar Arquitectura a Barcelona a la UPC-ETSAB. És original de Formentera, on va fundar el seu estudi després de graduar-se el 2002. La recerca i protecció patrimonial d'aquesta petita illa balear han marcat la seva trajectòria, que ha recorregut entre projectes de recuperació i posada en valor de l'entorn, la rehabilitació d'antics habitatges pagesos, i una revisió honesta i sublim de **l'arquitectura popular** de Formentera des d'una perspectiva contemporània.

Formentera viu una notable pressió urbanística que es caracteritza per un important volum d'edificació d'escassa qualitat arquitectònica. Això contrasta amb la dinàmica de l'estudi de Marià Castelló, que planteja una estructura d'**estudi de petit format, autosuficient**, gairebé artesanal, capaç d'assumir un volum molt reduït d'intervencions simultàniament i amb l'objectiu de generar qualitat de vida, bellesa, salut i felicitat als usuaris dels espais creats.

Formentera (Espanya)

Compta amb un perfil molt pla en el qual el seu punt més alt és sa Talaiassa, en l'altiplà de la Mola, a únicament 192 metres sobre el nivell de la mar. És una illa accessible i còmoda de transitar. Podem recórrer-la en la seva major part amb bicicleta a través de les seves rutes verdes, a més del seu interior rural, on ens trobarem amb pobles d'autèntica **essència mediterrània**. A més de la bicicleta, també podem usar vehicles de motor per a moure'ns fàcilment en la seva petita xarxa de carreteres. La seva artèria principal (PM-820) travessa l'illa d'est a oest entre el port de la Savina i el far de la Mola, separats pel que suposa la major longitud de l'illa, poc menys de 20 km.

Des del moment en el qual desembarquem a Formentera podem respirar aquest aire de calma tan característic i de seguida ens sentirem captivats per les gents, l'**atmosfera inigualable** i les seves aigües úniques, transparents i de color turquesa que ens evoquen latituds tropicals.

Capítol 3.
Silba, art km0.

Natasha Kadin

Van ser els boscos els que van atrapar la imaginació de Natasha Kadin fa 15 anys, i des de llavors està lligada a **Silba (Croàcia)**. La Natasha és una artista que viu part del temps a Split (Croàcia) i part del temps en una casa que va construir a Silba. A les seves terres conrea tàperes, que segons ella són úniques en aquesta zona. Degut a les dificultats d'accedir als recursos hídrics a l'illa, la Natasha, al igual que la majoria d'habitants, depenen de l'aigua de pluja, recollida durant tot l'any per beure i per qualsevol altre ús.

En paraules seves: “L'art no és per a coses boniques, és per canviar les persones, la societat i la cultura per fer un món millor”. Des de 2010, ha estat treballant per posar-ho en pràctica a Silba a través de “Silba Environment Art” una **“plataforma multimèdia ecològica artística”**. Va començar amb un taller de teatre per a escolars, els 5 nens de l'illa, per proporcionar una mica d'activitat curricular extra. Ara també treballa per portar artistes a l'illa per a residències que interaccionen amb la naturalesa local, el medi ambient i les persones.

Silba (Croàcia)

Silba, una illa en la zona de Zadar amb un nom molt inusual, és un tresor amagat de Croàcia. Amb una amplada de només 700 m en la seva part més diminuta, Silba és un **destí fet de fantasia**, també anomenada "*la porta de Dalmàcia*". A l'oest està envoltada pel canal de Silba i a l'est pel canal d'Olib, anomenat així per l'illa veïna.

Silba compta avui amb 1200 habitants, però a l'hivern són només al voltant de 300. Hi ha dos ports: Mul a l'oest, que és un port principal i el més nou, Žalić. A Silba no està permès utilitzar cotxes, ni tan sols bicicletes en època de temporada alta. El ciclo-motor del carter passa a vegades. Els carros s'utilitzen per a transportar l'equipatge i altres coses des del port. Silba també se'n diu l'illa dels nens perquè es poden moure lliurement pels seus camins. A Silba hi ha molts productors de formatge i vi, fins i tot de cosmètica natural. L'art casolà en totes les seves formes també està disponible en gairebé tots els racons de Silba.

Capítol 4. Gozo, l'illa del plaer.

Victor Agius

Nascut el 1982 a **Gozo (Malta)**, Victor Agius de petit es va familiaritzar amb el treball escultòric gràcies al seu pare Mario Agius, també escultor. Després de graduar-se al Departament de Belles Arts de la Universitat de Malta (2004), va continuar els seus estudis a l'estranger: primer el 2009 a l'Escola Internacional de Pintura, Dibuix i Escultura a Perusa (Itàlia), i després el 2011 al Col·legi Central de Sant Martí per Art i Disseny de Londres (Regne Unit). Fins ara, les seves obres s'han mostrat en diversos llocs artístics a Malta, entre els quals destaquen el Museu Nacional de Belles Arts i el Centre de Creativitat de Sant Jaume a Valletta.

La seva pràctica consisteix en el rendiment, **la instal·lació, l'escultura i la pintura**. Agius **examina la matèria sense forma**, ja sigui a l'atzar o amb cura. Amb les obres cerca les arrels arrels en la terra o en els materials orgànics derivats del sòl (argila de la terra, per exemple, al costat de pigments naturals, olis i acrílics). Això li ha permès produir un cos de treball a través del qual reflexionar sobre el tema de l'existència humana en general i els límits de la seva pròpia existència en particular.

Gozo (Malta)

Aferrada al nord de Malta, es troba una **illa en forma de llàgrima**. Se la coneix pel nom que va rebre sota la Corona d'Aragó l'any 1282, "Goig". Un nom el qual fa honor encara avui, més de set segles després. Gozo és una de les poques illes del mediterrani que no ha sucumbit a la invasió del turisme de masses.

El paisatge és un dels grans reclams de la germana petita de Malta. La meitat del litoral, de sud-oest a nord-oest, està tallada per penya-segats on el rugir de les ones s'imposa al rumor del vent. Segons la llegenda local, **Ulisses es va demorar set anys en aquests cingles** al seu retorn a Ítaca, després de la conquesta de Troia. Va ser concretament en la cova de Calipso, prop del poble de Xagħra. Allí el va retenir la nimfa Calipso amb la promesa d'una joventut eterna. Però ni així va aconseguir vèncer l'enyorança de l'heroi de l'Odissea per la seva família i la seva terra.

Capítol 5.
Sifnos, l'illa perduda.

Patrick Aumont

En Patrick viu en un poble abandonat de Sifnos (Grècia). Cada dia, **guiat pels somnis** que ha tingut la nit anterior, busca material: fragments històrics, records rebutjats, objectes arruïnats que abans van tenir una altra vida. Aquests tresors emmagatzemats esdevenen el material base per a la narració surrealista de l'escultor.

En ocasions, la juxtaposició d'un o dos elements cobra vida amb significat, d'altres són com idees freudianes visuals; **cries d'atenció subconscient** que ens conviden a observar la realitat des d'una perspectiva absurda. L'artista monta els seus objectes de manera deliberada, respecte a la seva integritat, forma, color o història. Poques vegades intervé amb més que un clau, un cargol o un cable per mantenir els objectes al seu lloc.

Deixa que les peces expliquin la seva pròpia història, **un llenguatge minimalista i simbòlic** que transcendeix el temps i el lloc, una celebració de la imperfecció de la vida.

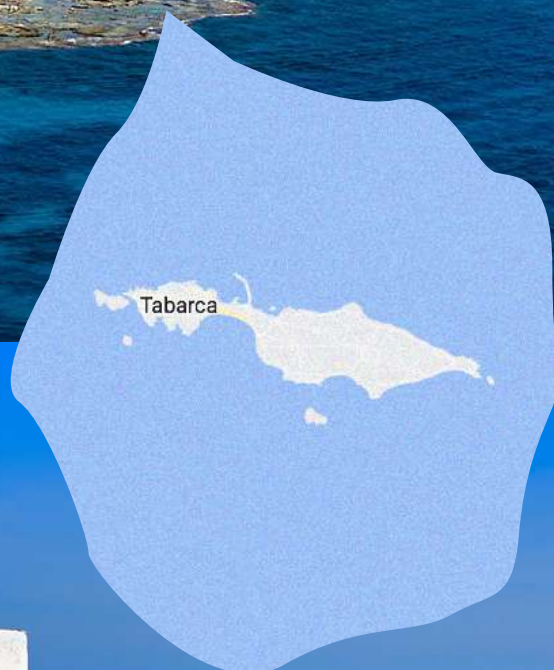

Sifnos (Grècia)

La petita illa de Sifnos (Grècia) s'erigeix com el destí ideal per a descansar i apartar-se del món. Amb tan sols 15 quilòmetres de llarg per 7,5 d'ample és un dels enclavaments més paradisiacs de les Illes Cíclades, amb les seves **cases blanques i balcons blaus**, carrers empedrats, pobles únics tradicionals i autèntiques platges solitàries.

Un dels poblets més atractius és la seva antiga capital, Kastro, un llogaret-fortalesa que manté intacte el seu traçat medieval i que gaudeix de magnífiques vistes al mar l'Egeu. També destaquen les restes d'una antiquíssima ciutat a Seralía i el poble d'Artemonas, amb els seus típics molins i les seves vistes de l'illa que et deixen sense alè. Exambela, Cato, Petali o Catavati són unes altres de les localitats de la petita illa que encarnen la imatge ideal d'un poble grec, totes elles de gran bellesa i en les quals descobrir petits racons de pau, com l'antic camí que va des de Catavati fins a l'Església d'Agios Andras. Al costat de Catavati s'erigeix el Profitis Elias, el monument bizantí més important dels que queden a l'illa, situat dins d'un antic monestir fortificat i un dels llocs que s'han de visitar a qualsevol escapada a Sifnos.

Capítol 6.
Tabarca, l'illa plana.

Adán Aliaga

Adán Aliaga, neix a Alacant, el 3 d'octubre de 1969. Realitza estudis audiovisuals en el Taller d'imatge de la Universitat d'Alacant. A principis dels anys 90 es desplaça a Barcelona per a estudiar Direcció cinematogràfica en el CECC. Paral·lelament, cursa estudis en la Càtedra de cinema de la Universitat de Valladolid, llicenciant-se en Història i Estètica de la Cinematografia.

A la fi dels 90 torna a Alacant on treballa de realitzador de publicitat i documentals per a diferents empreses de la zona. A l'abril de 2006 estrena la seva primera pel·lícula com a director, "*La casa de mi abuela*", amb la qual obté nombrosos premis internacionals, dels quals destaquem: el Jori Ivens del Festival d'Amsterdam, el premi especial de jurat en HotDoc, el premi al millor documental en Documenta Madrid, el primer premi en el Festival internacional de Taiwan i la nominació al millor documental de l'Acadèmia Europea de Cinema. "*Estigmes*" és el seu segon llargmetratge. Amb la pel·lícula "*Fishbone*" Aliaga fa un retrat de l'illa de Tabarca, mostrant la realitat quotidiana del dia a dia de l'illa.

Actualment viu a cavall entre Nova York i Sant Vicenç del Raspeig.

Tabarca (Espanya)

L'illa de Tabarca o també popularment Nova Tabarca, és una illa de la Mediterrània, la més gran de les illes del País Valencià. Els seus habitants, els d'Elx i els de Santa Pola també la coneixen només amb el nom de *l'Illa*.

Pertany a la ciutat d'Alacant i, encara que és considerada una partida rural, administrativament és part del districte sud de barris que abasta també el Palmerar, Aigua-marga i Urbanova. Té 61 habitants, encara que a l'hivern baixa a uns 20.

L'Illa Tabarca és indubtablement un dels millors llocs de la costa mediterrània per a gaudir de la naturalesa en tota la seva esplendor; en aquesta illa màgica l'avorriment no existeix, ja que podràs ocupar el teu temps contemplant les seves belles cales i platges amb aigües cristal·lines, els seus fons marins, els esculls de coral, el seu patrimoni arquitectònic, el seu patrimoni natural i molt més.

Tabarca és l'única localitat del terme municipal d'Alacant en la qual es conserva l'ús quotidià del valencià, ja que donat el seu aïllament la substitució lingüística a favor del castellà no ha estat tan acusada com a Alacant.

**calendari
i pla de treball**

Durant els tres primers mesos del 2023 es realitzaran tasques de concreció de guió i de pre-producció. Demanant els permisos pertinents per a poder realitzar el rodatge i concretant el pla de rodatge.

El rodatge del primer capítol d'ISOLARTISTS es farà íntegrament a l'illa de Stromboli (Itàlia). L'època de l'any escollida per a fer la gravació serà al mes d'abril, ja que és l'inici de la primavera, hi ha més hores de sol que a l'hivern i l'illa encara no està atapeïda de turistes, per tant, podrem realitzar el rodatge previst amb més efectivitat.

Un cop finalitzada aquesta part del projecte, arriba la fase de pre-muntatge de tot el que s'hagi gravat i edició final. En paral·lel, es farà una tasca de traducció i doblatge amb la tècnica del Voice Over dels idiomes estrangers al català.

Finalment, la darrera tasca, serà la de l'etalonatge del so i de la imatge, així com la incrustació dels grafismes i els efectes VFX finals. Aquesta part està prevista que finalitzi al desembre de 2023 i ja serà al gener de 2024 quan s'iniciarà al fase de distribució i cerca de vendes internacionals per a plataformes i altres televisions.

Inici previst de rodatge 4 d'ABRIL DEL 2023.

Finalització previst de rodatge 10 de MAIG DEL 2023.

Calendari de preproducció, producció i postproducció d'ISOLARTISTS

	Gener 2023 Març 2023	Abril 2023 Maig 2023	Maig 2023 Juliol 2023	Agost 2023 Desembre 2023	Gener 2024 Juny 2024
Pre-producció i guió					
Rodatge					
Pre-muntatge					
Gravació Voice-over					
Edició i Postproducció					
Grafisme i VFX					
Distribució i Vendes Internacionals					

estratègia digital i transmèdia

Les illes sempre amaguen tresors. En aquest cas són els artistes, que es refugien en indrets inhòspits per desconnectar del renou. Isolartists vol ser una oda a la peculiaritat davant un món globalitzat, una altra forma de veure la geografia i l'art, des d'un punt de vista diferent i disruptiu.

Crearem tots els canals possibles per donar cabuda a noves veus, artistes que per les seves condicions de feina siguin únics, però que no disposen d'un bon canal de difusió. Les xarxes socials són el vehicle que proposem per aprofundir més en ells, a part de la mateixa sèrie documental, espais on podrem desenvolupar més en les figures dels artistes i les mateixes illes. És allà on publicarem petites peces dels artistes, càpsules on desplegarem amb un llenguatge digital qui són els artistes i què fan.

Aquest expositor no serà només per artistes que hagin sortit en la docu sèrie, també afegirem altres artistes que es mereixin ser vistos, com també les particulars illes on viuen. És a dir, les xarxes socials tindran la seva pròpia vida a part del documental. La proposta en servirà a la vegada per captar usuaris realitzant campanyes de difusió, publicitat i promoció. Al final la intenció és crear un teixit tant d'artistes com de seguidors de totes parts d'Europa on es generi una comunitat que s'interessi per les noves formes de fer art i la geografia més insòlita. El caràcter multicultural de la proposta la converteix en un producte amb un gran potencial d'interès internacional.

A la vegada, en xarxes mantindrem un perfil reivindicatiu i activista davant el panorama actual, parlant de l'escalfament global, la violència ètnica, l'evolució tecnològica, la massificació turística o la mort de la natura. Emprarem les publicacions per assenyalar els problemes actuals i la necessitat d'actuar o fer quelcom per posar fre.

A silhouette of a person standing on a dark horizon, looking upwards towards a large, bright, white cloud against a dark, teal-colored sky. The person's head is tilted back, and their arms are slightly away from their body. The overall mood is contemplative and aspirational.

**proposta
equip**

Joan Bover Raurell

Director i productor executiu d'ISOLARTISTS

Vic (Barcelona), 1980. Llicenciat en Comunicació Audiovisual. Després de 6 anys treballant als serveis informatius de Barcelona TV, l'any 2011 es trasllada a viure a Mallorca. Dirigeix i produeix el primer programa cultural transmèdia d'IB3 TV, **Entusiastes**. També és el creador del programa de llengua d'IB3 TV, **Téntol**, reconegut amb una *menció especial del Jurat als Premis Zoom d'Igualada 2020*.

Realitzador de videoclips, concerts i documentals, el seu treballs més destacats són **Kyoko** i **Ulisses**. El primer, és un curtmetratge guanyador de la *Biznaga de Plata al Festival de Málaga 2018*, *Nominat als Premios Goya* i *Candidat als premis Gaudí 2019*. **Ulisses** es va estrenar l'any 2020 i és un documental sobre l'orca en captivitat més gran del món, i recentment ha estat guardonat amb diversos premis nacionals i ha estat *Nominat als Premios Goya* i és *Candidat als Premis Gaudí 2022*.

Jordi Nadal Perelló

Guionista i Redactor d'ISOLARTISTS

Palma (Mallorca), 1992. *Graduat en Comunicació Audiovisual i Màster en Guió per Cinema i Televisió* (ECIB) i en *Humanitats* (UOC). S'ha especialitzat en l'escriptura en tots els seus possibles formats. Ha treballat com a guionista en webseries, curtmetratges i documentals. Ha estat guanyador del *Concurs de Pitchings Audiovisuals del Clúster de Catalunya* amb la sèrie *The Show of God*. També ha treballat com a redactor a **Filmin**, i com a guionista a **Good Company Productions**, **Documenta Balear**, **Groc Films**, **Mediapro**, **Primo** o **Finesse Films**. Actualment treballa com a redactor i guionista freelance per a diferents productores i empreses. Destacar també que va guanyar el premi *d'Art Jove en Relat Breu de Mallorca 2018*.

Laura Gost Seguí

Escriptora i guionista d'ISOLARTISTS.

Sa Pobla (Mallorca) 1993. És escriptora i graduada en Comunicació. Després de guanyar *l'Art Jove de Relat* (2016), l'any 2018 va recollir el *Goya a Millor Curtmetratge d'Animació* com a guionista de *Woody & Woody*. Aquest mateix any va rebre els premis *Jaume II i Bartomeu Rosselló-Pòrcel* per la seva trajectòria com a creadora jove. En l'àmbit del teatre, va guanyar el *V Torneig de Dramatúrgia de les Illes Balears* amb **Seguí** (2019) i el *IX Torneig de Dramatúrgia Catalana de Temporada Alta* amb **Matar el pare** (2020). Amb **La deliberació dels escorpins** (Lleonard Muntaner, Ed., 2021) va guanyar el *premi Pare Colom de Teatre 2021*. **La cosina gran** (Lleonard Muntaner, Ed., 2019), la seva primera novel·la, manté una gran recepció entre els lectors i ha estat traduïda al castellà, a l'italià i al grec. **El món es torna senzill** (Ed. Empúries, 2022), la seva propera novel·la acaba de sortir a la venda aquest 2022. Col·labora habitualment en diferents mitjans de comunicació.

Proposta equip tècnic

Cap d'edició - Jaume Carlos Moranta

Cap de so - Ruben Pérez Pérez

Cap de producció - Caterina Mas

Direcció d'art - Jota Rigo

Cap de fotografia - Toni Payeras Rodríguez

Cap de realització - Joan Bover

Cap de guió - Jordi Nadal

Cap de grafisme - Miquel Àngel Torres

Direcció musical - Tolo Prats

Cap de postproducció d'imatge - Jaume Alcina

A photograph of a white wooden house with a brown roof. Laundry is hanging on a line in front of the house. A utility pole is visible on the left side of the image. The background shows a body of water and a cloudy sky.

historial productora

Joan Bover Raurell (Far Visuals)

Productor audiovisual independent. En el camp de la televisió ha produït diversos programes i documentals. Els més destacats són el programa cultural transmèdia per a IB3 Televisió, **ENTUSIASTES** (en emissió des de 2016 i que aquest 2022 emetrà la novena temporada). També produeix el programa de llengua **TÉNTOL** per a IB3 Televisió (en emissió des de gener de 2020 i que està ja produint la cinquena temporada, que s'emetrà durant el 2022). Altres programes són: **TOTHOM CASA AMB TONI GOMILA** (IB3TV, especial de 4 capítols durant el confinament, 2020), **SALA BIRMINGHAM** (IB3TV, documental emès al maig de 2019) o **BUBI SANSÓ I LA VOLTA AL MÓN EN 80 DIES** (IB3 TV, documental emès a l'abril de 2015).

En el camp documental, els treballs més destacats són **KYOKO** (Joan Bover i Marcos Cabotá, 2018). Un curtmetratge documental guanyador del *Premi del públic al Festival de Málaga 2018*, millor curtmetratge als *Premis Mallorca de Cinema 2019* i *Nominat als Premios Goya 2019 a Millor Curtmetratge Documental*. Recentment ha estrenat **ULISSES** (Joan Bover, 2021), que ha guanyat diversos festivals nacionals i és *Nominat als Premios Goya* i *Candidat als Premis Gaudí 2022*.

En el camp de vídeos corporatius ha produït, entre d'altres, una campanya per als *Premis Art Jove 2018* i pel *Museu Es Baluard* (2017). I en el camp musical, ha produït diversos videoclips per a grups balears, com ara: *Jorra i Gomorra*, *Voicello*, *David Gómez* o *Victoria Lerma*.

www.farvisuals.com

**PROGRAMA DE TELEVISÓ CULTURAL (IB3TV)
PRODUÏT PER JOAN BOVER (FAR VISUALS)**

IMAGINA. AMA. SECUESTRA.

UN CORTOMETRAJE DOCUMENTAL DE
MARCOS CABOTÁ Y JOAN BOVER

CURTMETRATGE DOCUMENTAL PRODUÏT PER JOAN BOVER (FAR VISUALS) I NOMINAT ALS PREMIS GOYA 2019

UNA PRODUCCIÓ DE FAR VISUALS CON LA COLABORACIÓ DE IBS TELEVISIÓ

ALMAR G. SATO y MIGUEL SOLER GRAFISMO Y EFECTOS MIQUEL ÀNGEL TORRES ET ALONAJE JAUME ALCINA DOCUMENTACIÓ GRÀFICA ALBERTO BURGOS
SONIDO DIRECTO RUBEN PÉREZ MONTAJE Y MEZCLA DE SONIDO MIQUEL LLINÀS Y TOLO PRATS MONTAJE SAUL BENEJAMA PÓSTER MARC ALBERTÍ
MÚSICA ORIGINAL TOLO PRATS DIRECTOR DE FOTOGRAFÍA EDU BIURRUN PRODUCCIÓ PER JOAN BOVER GUIÓN Y DIRECCIÓ MARCOS CABOTÁ Y JOAN BOVER

ULISSES

L'odissea de l'Orea en captivitat
més gran del món

Un documental de Joan Bover

Protagonitzat per Albert López i Ulisses

Guió i direcció: **Jaume Carlos**
Edició de fotografies: **Toni Payeras**
Muntatge: **Joan Bover i Javier G. Lerín**
Música: **Tolo Prats**
Disseny de so: **Miquel Llinàs i Tolo Prats**
So directe: **Xavier Antich**
Producció: **Far Visuals, Caterina Mas i Joan Bover**
Imatges subaquàtiques: **Enric Benet**
Color: **Jaume Aina**
Grafisme i vfx: **Miquel Àngel Torres**
Disseny gràfic: **TxalcoStudio**
Producció delegada: **IB3 Bea Meco**
Dirigit per: **Joan Bover**

Rodet a **Los Angeles, San Diego,**
Cadaqués, Roses i MonORCA

Una producció de **Far Visuals i IB3 Televisió**
Imatges d'arxiu: **TV3**
Distribució: **Agència Freak**

**CURTMETRATGE DOCUMENTAL
PRODUÏT PER JOAN BOVER (FAR VISUALS)
I NOMINAT ALS PREMIS GOYA 2022**

isolarartists

Gràcies

www.farvisuals.com

CONTACTE

joan@farvisuals.com

T. 699 6040 05

FAR